

تولیدات دامی

دوره ۲۳ ■ شماره ۲ ■ تابستان ۱۴۰۰

صفحه‌های ۱۶۵-۱۷۷

DOI: 10.22059/jap.2021.295286.623489

مقاله پژوهشی

اثر سطح روغن سویا و پروتئین خام جیره آغازین بر عملکرد رشد، فراسنجه‌های پلاسمای مشتقات پورینی ادار گوساله‌های شیرخوار هلشتاین

سفرا یوسفی نژاد^۱، فرشید فتح‌نیا^{۲*}، مهدی کاظمی بنچناری^۳

۱. دانشجوی دکتری، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ایلام، ایلام، ایران.

۲. دانشیار، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ایلام، ایلام، ایران.

۳. دانشیار، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی و محیط زیست، دانشگاه اراک، اراک، ایران.

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۰۹/۱۳

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۸/۱۰/۱۴

چکیده

هدف از این آزمایش بررسی اثر سطح روغن سویا و پروتئین خام جیره آغازین بر عملکرد رشد، فراسنجه‌های پلاسمای مشتقات پورینی ادار گوساله‌های شیرخوار بود. از ۴۸ راس گوساله هلشتاین سه روزه با میانگین وزن 39.8 ± 2.4 کیلوگرم در قالب طرح کاملاً تصادفی با آرایش فاکتوریل 2×2 استفاده شد. جیره‌های آزمایشی شامل جیره بدون روغن سویا و ۱۹ درصد پروتئین خام، جیره بدون روغن سویا و ۲۲ درصد پروتئین خام، جیره حاوی سه درصد روغن سویا و ۱۴ درصد پروتئین خام و جیره حاوی سه درصد روغن سویا و ۲۲ درصد پروتئین خام بودند. عملکرد، شاخص‌های رشد اسکلتی، فراسنجه‌های پلاسمای مشتقات پورینی ادار و ستر پروتئین میکروبی اندازه‌گیری شد. عملکرد رشد، فراسنجه‌های پلاسمای مشتقات پورینی ادار تحت تأثیر اثر مقابله سطح روغن سویا و پروتئین خام جیره آغازین قرار نگرفت. مصرف خوراک جیره آغازین، افزایش وزن روزانه و بازده استفاده از خوراک در گوساله‌های تغذیه شده با مکمل روغن سویا پایین‌تر بود ($P < 0.05$). اسکور مدفعه و ارتقای جدوکاه در گوساله‌های تغذیه شده با جیره حاوی روغن سویا بهترین بالاتر و پایین‌تر بود ($P < 0.05$). غلاظت گلوبل، بتا-هیدروکسی بوتیرات و پروتئین کل پلاسمای گوساله‌های تغذیه شده با جیره حاوی روغن سویا کم‌تر بود ($P < 0.05$). افزودن روغن سویا به جیره غلاظت آلانوئین و کل مشتقات پورینی ادار را کاهش داد ($P < 0.05$). ستر پروتئین میکروبی در گوساله‌های تغذیه شده با جیره حاوی روغن سویا تمایل به کاهش داشت ($P = 0.06$). نیتروژن اورهای پلاسمای افزایش سطح پروتئین خام جیره آغازین، افزایش یافت ($P < 0.05$). براساس این نتایج، عملکرد رشد گوساله‌های هلشتاین شیرخوار تحت تأثیر اثر مقابله سطح روغن سویا و پروتئین خام قرار نمی‌گیرد.

کلیدواژه‌ها: بازده خوراک، پروتئین میکروبی، چربی مکمل، گوساله شیرخوار، متabolism نیتروژن.

The effect of starter soybean oil and protein level on growth performance, plasma parameters and urinary purine derivatives of Holstein dairy calves

Safora Yousefnezhad¹, Farshid Fatahnia^{2*}, Mehdi Kazemi-Bonchenari³

1. Ph.D. Candidate, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Ilam University, Ilam, Iran.

2. Associate Professor, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Ilam University, Ilam, Iran.

3. Associate Professor, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Arak University, Arak, Iran.

Received: January 4, 2020

Accepted: December 3, 2020

Abstract

The aim of this experiment was to investigate the effect of starter soybean oil (SO) and crude protein (CP) level on growth performance, plasma parameters and urinary purine derivatives (UPD) of dairy calves. Forty-eight 3-old Holstein dairy calves with initial BW of 39.8 ± 2.4 kg were used in a completely randomized design with 2×2 factorial arrangement. The experimental diets consisted of diet without SO and 19% CP, diet without SO and 22% CP, diet with 3% SO and 19% CP and diet with 3% SO and 22% CP. Feed intake, feces score, skeletal growth indices, plasma parameters, liver enzymes, urinary purine derivatives and microbial protein synthesis were measured. Growth performance, plasma parameters and UPD were not influenced by interaction effect of starter diet SO and CP level. Starter diet intake, average daily gain and feed efficiency were lower in calves fed SO than those fed diets without SO ($P < 0.05$). The fecal score and wither height of calves fed diets containing SO were higher and lower than those fed diets without SO, respectively ($P < 0.05$). Plasma concentrations of glucose, beta-hydroxy butyrate and total protein were lower in calves fed SO ($P < 0.05$). Addition of SO to the diets decreased urinary allantoin and total UPD concentrations ($P \leq 0.05$). Microbial protein synthesis tended to be decreased in calves received diets containing SO compared to other groups ($P = 0.06$). Plasma urea nitrogen concentration of calves increased by increasing dietary CP level ($P < 0.05$). According to this results, growth performance of Holstein dairy calves is not affected by interaction of SO and CP level in starter diet.

Keywords: Dairy calf, Fat supplement, feed efficiency, microbial protein, nitrogen metabolism.

مقدمه

مکمل در جیره مصرفی گو dalleهای شیرخوار ممکن است از طریق استفاده در جیره آغازین و یا در جایگزینهای شیر باشد. افزایش چربی مکمل در جیره گو dalleهای شیرخوار موردنظرسی قرار گرفته است و نتایج نشان داده است که نوع چربی مکمل مصرفی می‌تواند بر پاسخ حیوان اثر منفی [۱۷] و یا اثر مثبت داشته باشد [۱۳]. به عنوان مثال، در پژوهشی پاسخ رشد گو dalleه به جیره آغازین دارای چربی مکمل مثبت بوده است [۲۲]. تأثیر منفی مصرف روغن سویا به میزان ۲۰ گرم در هر کیلوگرم خوراک آغازین در گو dalleهای شیرخوار با کمتر از دو ماه سن گزارش شده است [۱۷]. به نظر می‌رسد مصرف سطوح مناسبی از چربی در جیره بر هضم ماده آلی و الیاف تأثیر منفی نداشته باشد [۲۵]. اما با افزایش مصرف چربی مکمل در سطوح بیشتر از مقادیر توصیه شده می‌تواند بر هضم مواد مغذی تأثیر منفی داشته باشد [۱۴ و ۱۸]، که در نهایت می‌تواند بر سرعت رشد و بازده استفاده از خوراک تأثیر داشته باشد. به نظر می‌رسد تأثیر منفی چربی مکمل در تغذیه نشخوارکنندگان مربوط به اختلال در هضم و تخمیر شکمبهای می‌باشد به گونه‌ای که با پوشاندن سطح الیاف سبب کاهش هضم آنها خواهد شد [۱۱ و ۱۸]. به نظر می‌رسد در گو dalleهای شیرخوار که رشد میکروبی در حال کامل شدن است استفاده از چربی پاسخ‌هایی همانند نشخوارکننده بالغ نخواهد داشت که نیاز به بررسی بیشتر دارد. در هر حال به نظر می‌رسد افزایش سطح چربی جیره با تأثیر منفی بر رشد میکروبها و به دنبال آن کاهش ساخت پروتئین میکروبی سبب کاهش پروتئین وارد شده به روده کوچک شده و می‌تواند سبب کاهش رشد شود [۸ و ۱۱]. از طرف دیگر مصرف چربی مکمل در جیره آغازین سبب خواهد شد که قابلیت هضم پروتئین خام نیز کاهش یابد که از این نقطه نظر نیز انتظار می‌رود سطح پروتئین جذب شده در روده باریک کاهش یابد [۱۱ و ۱۸]. فرضیه آزمایش حاضر این است در صورتی که با مصرف چربی براساس

رشد و توسعه مناسب شکمبه در دوره شیرخوارگی تأثیر چشمگیری در حفظ سلامت و رشد گو dalleهای شیرخوار خواهد داشت، به همین دلیل در سال‌های اخیر توجه زیادی به آن شده است. پژوهش‌ها بیشتر برای ارائه راهکارهای کاهش سن از شیرگیری و تسريع رشد و توسعه شکمبه از طریق خوراک آغازین تمرکز یافته است [۴]. در این میان پروتئین خام و چربی خام مصرفی در جیره گو dalleهای شیرخوار می‌تواند تأثیر زیادی بر رشد و زمان از شیرگیری آنها و در نهایت بر بازده اقتصادی واحدهای پرورش گاو شیری داشته باشد.

سطح چربی در جیره آغازین گو dalleهای شیرخوار حدود سه تا چهار درصد از کل جیره را تشکیل می‌دهد و سطح مناسب پروتئین خام نیز حدود ۱۸ تا ۲۰ درصد در ماده خشک پیشنهاد شده است [۲۲]. گو dalleهای قبل از شیرگیری به انرژی و پروتئین خام زیادی نیاز دارند تا پاسخ‌گوی سرعت رشد بالای آنها باشد اگرچه خوراک جامد کمتری مصرف می‌کند [۴]. بخشی از پروتئین خام مصرفی توسط دام در شکمبه تجزیه شده و تحت تأثیر میکروب‌های شکمبه به صورت پروتئین میکروبی وارد روده باریک می‌شود، بخش دیگری از پروتئین خام نیز از تخمیر شکمبهای فرآور کرده و به صورت اسید‌آمینه از روده کوچک جذب می‌شود [۳]. مشخص شده است که سطح پروتئین خام مصرفی در جیره نشخوارکنندگان بر ساخت پروتئین میکروبی تأثیر می‌گذارد که تحت تأثیر مصرف کربوهیدرات قابل تخمیر نیز قرار می‌گیرد [۴ و ۲۳]. تأثیر پروتئین جیره بر ساخت پروتئین میکروبی در گو dalleهای شیرخوار کمتر موردنظرسی قرار گرفته است و نیاز به پژوهش‌های بیشتری دارد.

چربی مکمل به طور معمول برای افزایش میزان انرژی به جیره گو dalleهای اضافه می‌شود [۲۲]. افزایش سطح چربی

تولیدات دامی

۵/۲ درصد اسید استئاریک، ۲۱/۸ درصد اولئیک، ۵۱/۲ درصد لینولئیک، ۸/۱ درصد لینولینیک و ۱/۶ درصد اسیدهای چرب دیگر بود.

صرف شیر در کل دوره پرورش بین گوساله‌های تیمارهای مختلف برابر چهار لیتر از شروع آزمایش (روز سوم) تا روز ۱۲، هفت لیتر از روز ۱۳ تا روز ۴۰، چهار لیتر از روز ۴۱ تا روز ۵۷ و ۲/۵ لیتر از روز ۵۸ تا روز ۶۳ بود. با توجه به این‌که هم‌دانه جو و هم‌دانه ذرت در جیره آغازین وجود داشت بهمنظور پیش‌گیری از اثر متقابل دانه‌غله با چربی مکمل، روغن سویا صرفاً جایگزین دانه ذرت در جیره‌های آزمایشی شد و مقدار جو برای تمام جیره‌ها یکسان بود. سطح پروتئین خام جیره‌ها با استفاده از کنجاله سویا به عنوان منع اصلی پروتئین خام تنظیم شد. خوراک‌دهی در دو نوبت صبح (هشت صبح) و عصر (ساعت ۱۶) انجام شد. پس‌مانده خوراک هر روز صبح قبل از ریختن خوراک جدید وزن‌کشی و ثبت شد. مصرف خوراک به نحوی بود که ۱۰ درصد خوراک مصرفی در آخر باقی بماند. گوساله‌ها به آب و سنگ نمک دسترسی آزاد داشتند.

وزن بدن گوساله‌ها هر ۱۰ روز یک بار اندازه‌گیری و ثبت شد. مصرف جیره آغازین به صورت روزانه در طول دوره آزمایشی اندازه‌گیری شد. شاخص‌های رشد اسکلتی گوساله‌ها (دور سینه، عرض استخوان لگن هیپ، ارتفاع جدوجاه و طول بدن) براساس روش پیشنهادی در مقالات قبل اندازه‌گیری شد [۲۰]. اسکور مدفعه براساس اسکور یک تا چهار به صورت روزانه انجام گرفت [۱۴]. پروتئین خام جیره‌ها توسط دستگاه کلدال مدل K-1100 و چربی خام آنها توسط دستگاه SOX406 و دستگاه اندازه‌گیری فایبر تک FT122 براساس روش‌های استاندارد در آزمایشگاه مرکزی تغذیه دام دانشگاه تهران اندازه‌گیری شد [۲].

سازوکارهای ذکر شده در بخش قبل تأثیر منفی بر سطح پروتئین قابل جذب برای گوساله‌های شیرخوار وجود داشته باشد، افزایش سطح پروتئین خام ممکن است بتواند تا حدودی این کاهش را جبران نماید. از طرفی تأثیر منفی منابع امگا^۶ بر سیستم ایمنی حیوان و افزایش واکنش‌های التهابی پیش‌تر مشخص شده است [۱۶]. در حقیقت به دنبال بررسی این مطلب خواهیم بود که آیا تأثیر منفی روغن سویا به‌واسطه تأثیر مستقیم خود روغن یا به‌دلیل کاهش پروتئین قابل متابولیسم وارد شده به روده کوچک خواهد بود. هدف از پژوهش حاضر مطالعه بررسی تأثیر استفاده از روغن سویا در جیره‌های آغازین با سطوح مختلف پروتئین بر عملکرد، فراسنجه‌های رشد، فراسنجه‌های پلاسما و مشتقات پورینی ادرار در گوساله‌های شیرخوار هلشتاین بود.

مواد و روش‌ها

آزمایش حاضر در گاوداری صنعتی کشت و صنعت زرین خوش در پاییز سال ۹۷ واقع در ۱۵ کیلومتری شهر اراک با استفاده از ۴۸ رأس گوساله ماده هلشتاین با میانگین وزن $۳۹/۸ \pm 2/4$ کیلوگرم و با سن سه روز در قالب طرح کاملاً تصادفی با آرایش فاکتوریل 2×2 به مدت ۲۳ روز انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل ۱- جیره بدون روغن سویا و با سطح ۱۹ درصد پروتئین خام، ۲- جیره بدون روغن سویا و با سطح ۲۲ درصد پروتئین خام، ۳- جیره با سه درصد روغن سویا و با سطح ۱۹ درصد پروتئین خام، ۴- جیره با سه درصد روغن سویا و با سطح ۲۲ درصد پروتئین خام بود. برای هر تیمار ۱۲ رأس گوساله در نظر گرفته شد. گوساله‌ها در باکس‌های انفرادی با ابعاد $1/4$ در $2/2$ متر نگهداری شدند. جیره‌ها براساس احتیاجات توصیه شده گوساله‌های هلشتاین [۲۲] تنظیم شدند (جدول ۱). به‌منظور عدم تغییر جیره‌ها از نظر انرژی، روغن سویا جایگزین ذرت شد. روغن سویا حاوی ۱۲/۱ درصد اسید پالمیتیک،

تولیدات دامی

جدول ۱. مواد خوارکی و ترکیبات شیمیایی جیره‌های آزمایشی

روغن سویا				ماده خوارکی (درصد)
بدون روغن سویا		بدون روغن سویا		
۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۱۹ درصد پروتئین خام ۲۲ درصد پروتئین خام
۵	۵	۵	۵	کاه گندم خردشده
۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	دانه جو آسیاب شده
۴۱	۴۹	۴۵	۵۲	دانه ذرت آسیاب شده
۳۳	۲۵	۲۲	۲۵	کنجاله سویا
۳	۳	۰	۰	روغن سویا
۱	۱	۱	۱	کربنات کلسیم
۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	دی کلسیم فسفات
۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	اکسید منزیم
۱	۱	۱	۱	بی کربنات سدیم
۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	نمک
۱/۵	۱/۵	۱/۵	۱/۵	مکمل مواد معدنی و ویتامینی ^۱
ترکیب شیمیایی محاسبه شده				
۳/۱	۳/۱	۲/۹۹	۳/۰	انرژی قابل متابولیسم (مگاکالری در کیلوگرم ماده خشک)
۲۲	۱۹	۲۲	۱۹	پروتئین خام (درصد)
۱۷/۶	۱۷/۱	۱۷/۸	۱۷/۴	دیواره سلولی (NDF) (درصد)
۶	۶	۳	۳	عصاره اتری (درصد)
۰/۸	۰/۸	۰/۸	۰/۸	کلسیم (درصد)
۰/۴	۰/۴	۰/۴	۰/۴	فسفر (درصد)

۱- هر کیلوگرم مکمل مواد معدنی و ویتامینی حاوی ۶۰۰ هزار واحد بین‌المللی ویتامین A، ۱۰۰ هزار واحد بین‌المللی ویتامین D_۳، ۱۵۰۰ واحد بین‌المللی ویتامین E، ۲ گرم منگنز، ۷۰ گرم کلسیم، ۵ گرم روی، ۱۵ گرم پتاسیم، ۴۰ گرم منزیم، ۵۰ گرم سدیم، ۱/۲ گرم آهن، ۲ گرم گوگرد، ۱۱ میلی‌گرم کبات، ۱ گرم مس، و ۷ میلی‌گرم سلنیوم بود.

به ترتیب با کیت‌های شماره ۹۲۰۰۵ و ۹۲۰۰۴ شرکت پارس آزمون (تهران، ایران) و با روش رنگ‌سنگی با دستگاه اسپکتروفوتومتر (Cintra1010، چین) اندازه‌گیری شدند. غلظت بناهیدروکسی بوتیرات پلاسمما نیز با استفاده از کیت تجاری Abbott Diabetes Care (آنتگلستان) اندازه‌گیری شد. نمونه‌های ادرار در روز ۳۰ آزمایش از گوساله‌ها در زمان دفع اختیاری ادرار جمع‌آوری شد. سپس ۱۰ میلی‌لیتر نمونه ادرار به نسبت یک به پنج با اسید سولفوریک ۵۰ درصد مخلوط و برای اندازه‌گیری کراتینین، آلانین و اسید اوریک در دمای منفی ۲۰ درجه

در روز ۳۵ آزمایش از سیاه‌رگ و داج همه گوساله‌ها با استفاده از لوله‌های حاوی ماده ضد انعقاد سدیم-ای‌دی‌تی‌آ خون‌گیری شد و نمونه‌ها در کنار یخ به آزمایشگاه منتقل شدند. نمونه‌های خون در دمای چهار درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۵ دقیقه با سرعت ۳۵۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ (HETTICH مدل Rotofix32A، آلمان) شدند و پلاسمما آن‌ها جدا و در دمای منفی ۲۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. غلظت گلوکز، پروتئین کل، آلبومین، نیتروژن اورهای، تری‌گلیسرید، کلسیترول و آنژیم‌های کبدی شامل آسپارتات آمینو‌ترانسفراز و آلانین آمینو‌ترانسفراز در نمونه‌های پلاسمما

تولیدات دامی

اثر سطح روغن سویا و پروتئین خام جیره آغازین بر عملکرد رشد، فراسنجه‌های پلاسما و مشتقات پورینی ادرار گوساله‌های شیرخوار هلشتاین

سایر داده‌ها با استفاده از رویه MIXED از نرم افزار آماری SAS (رابطه ۳) و مقایسه میانگین‌ها به کمک آزمون توکی انجام شد.
(رابطه ۳)

$$Y_{ijkl} = \mu + SO_i + CP_j + C_k + (SO \times CP)_{ij} + e_{ijkl}$$

در معادله‌های فوق، Y_{ijkl} مقدار هر مشاهده، SO_i اثر سطح روغن سویا در جیره، CP_j اثر سطح پروتئین خام در جیره، $(SO \times CP)_{ij}$ اثر متقابل سطح روغن سویا و سطح پروتئین خام در جیره، C_k اثر تصادفی گوساله در مدل، $(\bar{X} - X_i)\beta$ اثر کواریت و e_{ijkl} اثر خطای آزمایشی می‌باشد.

نتایج و بحث

اثر سطح روغن سویا و پروتئین خام جیره بر مصرف جیره آغازین، مصرف شیر، افزایش وزن روزانه و بازده استفاده از خوراک در گوساله‌های شیرخوار (سه تا ۲۳ روزگی) در جدول (۲) آمده است. مصرف خوراک، افزایش وزن روزانه و بازده استفاده از خوراک در گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره‌های حاوی روغن سویا کمتر بود ($P < 0.05$). کل ماده خشک مصرفی ($P = 0.07$) و وزن از شیرگیری ($P = 0.09$) گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره‌های حاوی روغن سطح پروتئین خام بر مصرف خوراک، کاهش داشت. سطح پروتئین خام جیره × سطح روغن سویا بر مصرف خوراک، افزایش وزن روزانه و بازده استفاده از خوراک معنی دار نبود.

در پژوهشی با بررسی اثر چربی مکمل خنثی (سه درصد چربی مکمل) و پروتئین قابل تجزیه در جیره آغازین و پایانی بر عملکرد گوساله‌های شیرخوار، عدم تأثیر اثر متقابل سطح چربی مکمل و پروتئین قابل تجزیه بر افزایش وزن روزانه گزارش شده است [۸].

سانتی‌گراد نگهداری شدن. کراتینین و اسید اوریک با روش ELISA و به کمک دستگاه ELISA ریدر (Auto Analyzer Hitachi 717 تجاری (پارس آزمون، تهران با شماره کیت (a-۵۲۳۱۷) اندازه‌گیری شد. آلتوتئین با روش رنگ‌سنگی در طول موج ۵۲۲ نانومتر و با دستگاه اسپکتروفوتومتر Cintra1010 (چین) اندازه‌گیری شد [۷]. حجم ادرار هر گوساله با توجه به غلظت کراتینین اندازه‌گیری شده، وزن بدن و مقدار ثابت کراتینین دفع شده از بدن (۲۶/۸ میلی‌گرم بهازای هر کیلوگرم وزن بدن) محاسبه [۹] شد. با مشخص شدن حجم ادرار تولیدی و غلظت آلتوتئین و اسید اوریک موجود در نمونه‌های ادرار، مجموع مشتقات پورینی و به دنبال آن ساخت پروتئین میکروبی براساس روش پیشنهادی [۷] و با استفاده از رابطه (۱) تخمین زده شد.

(رابطه ۱) $=$ سنتز پروتئین میکروبی (گرم در روز)
 $(x (mmol/d) \times 70) / (0.116 \times 0.83 \times 1000)$
که در این رابطه X ، معادل مشتقات پورینی جذب شده با منشأ میکروبی می‌باشد که براساس میلی‌مول در روز است، عدد ۷۰ مربوط به مقدار نیتروژن موجود در مشتقات پورینی می‌باشد که براساس میلی‌گرم نیتروژن در میلی‌مول است، عدد ۰/۱۳۴ نسبت نیتروژن پورینی به کل نیتروژن میکروبی می‌باشد و عدد ۰/۸۳ نیز میانگین قابلیت هضم پورین‌های میکروبی می‌باشد. داده‌های مربوط به وزن بدن و شاخص‌های رشد اسکلتی با استفاده از رویه MIXED از نرم‌افزار آماری SAS (رابطه ۲) و مقایسه میانگین‌ها به کمک آزمون توکی انجام شد. وزن اولیه و فراسنجه‌های رشد اولیه به ترتیب برای وزن بدن و فراسنجه‌های رشد اندازه‌گیری شده در مراحل بعد به عنوان کواریت در مدل در نظر گرفته شدند.
(رابطه ۲)

$$Y_{ijkl} = \mu + SO_i + CP_j + C_k + (SO \times CP)_{ij} + \beta(X_i - \bar{X}) + e_{ijkl}$$

تولیدات دامی

دوره ۲۲ ■ شماره ۲ ■ تابستان ۱۴۰۰

جدول ۲. اثر سطح روغن سویا و پروتئین خام جیره بر مصرف جیره آغازین، افزایش وزن روزانه، بازده استفاده از خوراک و
اسکور مدفوع گوساله‌های شیرخوار

		روغن سویا				بدون روغن سویا				فراسنجه مصرف ماده خشک (گرم در روز)
<i>P-value</i>		روغن سویا	پروتئین خام	SEM	روغن سویا × پروتئین خام	روغن سویا	پروتئین خام	SEM	روغن سویا × پروتئین خام	
روغن سویا	پروتئین خام	روغن سویا	پروتئین خام	روغن سویا	پروتئین خام	روغن سویا	پروتئین خام	SEM	روغن سویا × پروتئین خام	
جیره آغازین										
۰/۲۹	۰/۴۵	۰/۰۴	۳۳/۵۵	۴۵۳	۳۹۳	۴۸۶	۴۹۵			
شیر										
۰/۹۸	۰/۹۷	۰/۹۷	۲۰/۱۴	۶۳۸	۶۳۷	۶۳۹	۶۳۸			
کل (شیر + جیره آغازین)										
۰/۳۴	۰/۴۹	۰/۰۷	۴۵/۶۳	۱۰۹۳	۱۰۳۱	۱۱۲۴	۱۱۳۳			
افزایش وزن روزانه (گرم در روز)										
وزن بدن (کیلوگرم)										
۰/۷۸	۰/۳۴	۰/۰۱	۳۰/۲۸	۵۵۴	۵۲۹	۶۳۵	۶۰۲			
شروع (سه روزگی)										
از شیرگیری (۶۳ روزگی)										
بازده استفاده از خوراک										
اسکور مدفوع										
سه تا ۱۳ روزگی										
۰/۲۱	۰/۲۷	۰/۲۳	۱/۱۹	۳۹/۹	۴۱/۰	۳۹/۶	۳۹/۴			
۱۴ تا ۲۳ روزگی										
۰/۳۷	۰/۸۱	۰/۰۹	۲/۶۳	۷۱/۸	۷۳/۰	۷۳/۵	۷۴/۴			
۰/۸۰	۰/۸۲	۰/۰۴	۰/۰۳	۰/۵۱	۰/۵۰	۰/۵۶	۰/۵۵			
۰/۸۴	۰/۷۰	۰/۰۱	۰/۰۶	۱/۷۳	۱/۷۰	۱/۴۰	۱/۳۹			
۰/۴۴	۰/۹۱	۰/۰۱	۰/۰۲	۲/۳۰	۲/۲۲	۱/۷۲	۱/۸۰			
۰/۴۰	۰/۷۲	۰/۰۱	۰/۰۴	۲/۱۹	۲/۲۵	۱/۶۹	۱/۵۵			
۰/۴۹	۰/۸۹	۰/۰۳	۰/۰۳	۱/۵۰	۱/۵۵	۱/۳۳	۱/۲۵			
۰/۵۲	۰/۵۱	۰/۰۵	۰/۰۴	۱/۵۱	۱/۴۱	۱/۲۸	۱/۲۷			
۰/۹۹	۰/۷۶	۰/۰۳	۰/۰۵	۱/۳۸	۱/۴۲	۱/۱۹	۱/۲۲			
۰/۵۹	۰/۷۹	۰/۱۲	۰/۰۶	۱/۴۶	۱/۳۸	۱/۲۵	۱/۲۷			
۰/۸۴	۰/۷۰	۰/۰۱	۰/۰۶	۱/۷۳	۱/۷۰	۱/۴۰	۱/۳۹			
کل دوره (۳ تا ۶۳ روزگی)										

خطای استاندارد میانگین‌ها.

SEM:

گوساله‌های شیرخوار کمتر از دو ماه سن داشته است [۱۷]. افزودن چربی مکمل به جیره با افزایش انرژی جیره موجب بهبود عملکرد پروواری گوساله‌ها و بازده خوراک شد [۱۳]. همچنین بررسی اثر متقابل سطوح کنجاله سویا حرارت داده شده و چربی مکمل بر رشد، تخمیر شکمبه و فراسنجه‌های خونی گوساله‌های هلشتین نشان داد که هیچ اثر متقابله بین سطح پروتئین غیرقابل تجزیه در شکمبه و چربی برای مصرف جیره آغازین، وزن بدن، متوسط افزایش وزن بدن و بازده استفاده از خوراک مشاهده نشد. در این پژوهش در طول دوره پیش از

البته استفاده از دو درصد روغن سویا و دو درصد پیه در جیره، سبب کاهش رشد در گوساله‌هایی شد که دو درصد روغن سویا استفاده کرده بودند که این کاهش رشد را می‌توان به کاهش هضم ماده خشک، ماده آلی و پروتئین نسبت داد [۲۱]. در حقیقت علاوه بر منبع چربی در گوساله‌های شیرخوار، تأثیر سطح چربی مصرفی می‌تواند بر نتایج مؤثر باشد. در پژوهشی استفاده از سه درصد چربی مکمل سبب بهبود عملکرد گوساله‌های شیرخوار شده است [۱۳]، اما سطح سه درصد روغن سویا در آزمایش‌های دیگر تأثیر منفی بر رشد و عملکرد

تولیدات دامی

دوره ۲۲ ■ شماره ۲ ■ تابستان ۱۴۰۰

میکروب‌های شکمبه نیز اثر منفی داشته است که این اثر بر دفع مشتقات پورینی حاصل ناشی از ساخت پروتئین میکروبی مشخص شده است (جدول ۵). اثر متقابل سطح پروتئین خام جیره × سطح روغن سویا در کل دوره آزمایش (سه تا ۶۳ روزگی) بر اسکور مدفع معنی‌دار نبود.

در آزمایشی چربی‌های مکمل با منابع متفاوت (بدون روغن، روغن پالم، روغن سویا، پیه و مخلوط روغن سویا، پالم و ماهی) بر اسکور مدفع گوساله‌های شیری اثری نداشتند [۱۳]. با توجه به این‌که پژوهش آن‌ها در فصل سرد سال انجام شد به‌نظر می‌رسد که پاسخ گوساله‌ها به چربی مکمل به فصل سال نیز بستگی دارد. به عنوان مثال مشخص شده است که استفاده از روغن سویا و ترکیبی از منابع متفاوت روغن‌ها (سویا، پالم و ماهی) سبب بهبود گوساله‌های شیرخوار پرورش پیدا کرده در دمای محیطی سرد گردیده است [۱۳]، که این مطلب نشان می‌دهد شرایط محیطی می‌تواند بر روند پاسخ منابع چربی در سطوح متفاوت نیز تأثیر مختلفی داشته باشد. سطح پروتئین خام جیره در آزمایش حاضر اثر معنی‌داری بر اسکور مدفع گوساله‌ها نداشت.

اثر سطح پروتئین خام و سطح روغن سویای جیره بر فراسنجه‌های رشد در گوساله‌های شیرخوار در جدول (۳) آمده است. ارتفاع جدوگاه در گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره حاوی روغن سویا کمتر بود ($P \leq 0.05$). ارتفاع هیپ در گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره‌های حاوی ۲۲ درصد پروتئین خام بیشتر بود ($P < 0.05$). دور سینه در زمان از شیرگیری در گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره حاوی ۲۲ درصد پروتئین خام تمایل به افزایش داشت ($P = 0.09$). اثر متقابل سطح پروتئین خام جیره × سطح روغن سویا در کل دوره آزمایش (سه تا ۶۳ روزگی) برای صفات دور سینه، طول بدن، دور شکم، ارتفاع جدوگاه، ارتفاع هیپ و عرض هیپ معنی‌دار نبود.

شیرگیری و کل دوره بین تیمارهای مختلف تفاوتی از لحاظ مصرف جیره آغازین مشاهده نشد، اما مصرف جیره آغازین در گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره دارای چربی در مقایسه با گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره بدون چربی تمایل به کاهش داشت [۱۸].

چربی جیره مشابه مواد مغذی دیگر ممکن است که مراکز سیری در مغر را تحت تأثیر قرار داده و میزان خوراک مصرفی را کاهش دهد [۱]. تفاوت بین نتایج به‌دست‌آمده در پژوهش حاضر و پژوهش‌های دیگر ممکن است به‌دلیل تفاوت در شرایط فیزیولوژیکی و منبع انرژی مورداستفاده در جیره باشد. افزودن روغن سویا به جیره آغازین متوسط افزایش وزن روزانه را کاهش داد [۱۶]. مصرف روغن سویا در جیره گوساله‌های شیری با کاهش قابلیت هضم ماده خشک، ماده آلی و پروتئین می‌تواند باعث کاهش مصرف خوراک و افزایش وزن روزانه شود [۱۴ و ۱۵]. در آزمایش حاضر نیز مصرف جیره آغازین با استفاده از روغن سویا کاهش یافته است که بر همین اساس میزان انرژی قابل دسترس گوساله‌ها با کاهش مصرف خوراک آغازین، کاهش یافته است.

اثر جیره‌های آزمایشی بر اسکور مدفع گوساله‌های شیرخوار در طول آزمایش در جدول (۲) آمده است. اسکور مدفع گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره‌های حاوی روغن سویا بیش تر بود ($P < 0.05$) و این نشان‌دهنده افزایش وقوع اسهال و گرانروی کمتر مواد هضمي دستگاه گوارش در زمان استفاده از چربی مکمل است. به‌نظر می‌رسد با توجه به تأثیر منفی روغن سویا بر هضم مواد مغذی که پیش‌تر نیز مشخص شده است [۱۵]. هضم به صورت منفی تحت تأثیر مصرف روغن سویا قرار گرفته است و گرانروی مواد مغذی در دستگاه گوارش تغییر کرده است. از طرف دیگر در این سن تکامل جمعیت میکروبی در شکمبه گوساله‌های شیرخوار در حال انجام است که احتمالاً روغن سویا بر

تولیدات دامی

جدول ۳. اثر سطح روغن سویا و پروتئین خام جیره بر فراسنجه‌های رشد گوساله‌های شیرخوار (سانتی‌متر)

فراسنجه	بدون روغن سویا						روغن سویا						P-value	
	پروتئین خام			روغن سویا			پروتئین خام			روغن سویا				
	پروتئین خام	روغن سویا	SEM	روغن سویا	SEM	روغن سویا	پروتئین خام	SEM	روغن سویا	SEM	پروتئین خام	SEM		
دور سینه														
شروع	۰/۳۱	۰/۲۱	۰/۹۹	۱/۰۲	۷۸/۵	۷۵/۵	۷۷/۱	۷۷/۸						
از شیرگیری	۰/۸۷	۰/۰۹	۰/۰۹	۱/۱۱	۹۸/۶	۹۴/۶	۹۷/۱	۹۳/۸						
طول بدن														
شروع	۰/۱۵	۰/۳۳	۰/۸۷	۰/۶۸	۴۳/۲	۴۱/۰	۴۲/۱	۴۲/۶						
از شیرگیری	۰/۸۸	۰/۱۱	۰/۸۹	۰/۸۵	۴۹/۸	۴۷/۷	۴۹/۵	۴۷/۶						
حجم بدن														
شروع	۰/۹۱	۰/۱۱	۰/۳۷	۱/۰۹	۸۰/۰	۷۷/۰	۸۰/۵	۷۷/۸						
از شیرگیری	۰/۹۸	۰/۱۹	۰/۹۱	۱/۰۶	۱۰۷/۰	۱۰۱/۸	۱۰۶/۴	۱۰۱/۵						
ارتفاع جدوگاه														
شروع	۰/۷۵	۰/۶۶	۰/۹۵	۱/۰۹	۷۴/۹	۷۴/۰	۷۴/۵	۷۴/۳						
از شیرگیری	۰/۹۲	۰/۶۳	۰/۰۵	۱/۲۱	۸۴/۶	۸۳/۵	۸۷/۵	۸۶/۸						
ارتفاع هیپ														
شروع	۰/۹۰	۰/۲۴	۰/۰۵	۱/۱۱	۷۹/۳	۷۷/۸	۷۸/۶	۷۶/۳						
از شیرگیری	۰/۲۲	۰/۰۴	۰/۷۵	۱/۰۹	۹۱/۳	۸۶/۰	۸۹/۸	۸۸/۵						
عرض هیپ														
شروع	۰/۷۸	۰/۲۱	۰/۷۹	۰/۰۲	۱۴/۹	۱۴/۵	۱۴/۸	۱۴/۳						
از شیرگیری	۰/۳۴	۰/۴۶	۰/۱۷	۰/۰۹	۲۰/۲	۱۹/۵	۱۹/۳	۱۹/۴						

چرب امگا_۶ بوده و نسبت اسیدهای چرب امگا_۶ به امگا_۳ در آن‌ها بالا است و می‌تواند با افزایش واکنش‌های التهاب‌زا برای گوساله‌های شیرخوار همراه باشد. اگرچه به پژوهش‌های بیشتری در زمینه تأثیر نسبت‌های متفاوت منابع اسیدهای چرب مختلف نیاز است. در آزمایش دیگر با بررسی اثر مکمل‌های چربی متفاوت (بدون روغن، روغن پالم، روغن سویا، پیه و مخلوط روغن سویا، پالم و ماهی) بر عملکرد گوساله‌های شیری گزارش شد که طول بدن، عرض و ارتفاع هیپ و ارتفاع جدوگاه گوساله‌ها تحت تأثیر نوع مکمل چربی قرار نگرفت. دلیل پاسخ‌های متفاوت در مطالعات مختلف را می‌توان به تفاوت در

افزایش مصرف پروتئین خام و انرژی تا ۲۵ درصد بیش‌تر از مقدار توصیه شده در گوساله‌های ماده جایگزین باعث افزایش ارتفاع جدوگاه آن‌ها در پایان هشت هفتگی شد [۵]. روغن سویا یک منع غنی از اسید چرب امگا_۶ می‌باشد. به نظر می‌رسد نسبت اسیدهای چرب امگا_۶ به امگا_۳ نیز می‌تواند بر رشد گوساله‌های شیرخوار تأثیر داشته باشد. سطح بالای اسیدهای چرب امگا_۶ باعث افزایش واکنش‌های التهاب‌زا می‌شود، در صورتی که اسیدهای چرب امگا_۳ اثرات ضد التهابی دارند [۱۶]. از آنجاکه جیره استارتر گوساله‌های شیرخوار بیش‌تر از دانه ذرت و سویا تشکیل می‌شود که سرشار از اسیدهای

تولیدات دامی

پروتئین کل و نیتروژن اورهای پلاسما بیشتر و غلظت کلسترول کم‌تر بود ($P < 0.05$). نیتروژن اورهای پلاسما در گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره حاوی ۲۲ درصد پروتئین خام بیشتر بود ($P < 0.05$).

در آزمایشی با بررسی اثر متقابل سطح کنجاله سویایی حرارت داده شده، که سطح پروتئین عبوری آن نیز افزایش یافته بود و چربی بر گوساله‌های شیرخوار گزارش شد که غلظت گلوکز، نیتروژن اورهای و آلبومین پلاسما تحت تأثیر سطح چربی مکمل در جیره قرار نگرفت، اما غلظت کلسترول کل در پلاسمای گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره حاوی چربی مکمل در مقایسه با گوساله‌هایی تغذیه‌شده با جیره بدون چربی مکمل بیشتر بود. هم‌چنین مشخص شد که افزودن چربی مکمل به جیره گوساله‌های شیرخوار بر شاخص‌های انرژی موجود در پلاسما مؤثر بود [۱۸]. علاوه بر این، بررسی عملکرد و فراسنجه‌های پلاسمای گوساله‌های شیری تغذیه‌شده با جیره‌های آغازین حاوی بوتیرات سدیم، پروپیونات کلسیم یا مونونسین سدیم نشان داد که بیشترین مقدار بتاهیدروکسی بوتیرات در پلاسمای گوساله‌ها بعد از سن شش هفتگی مشاهده شد. پژوهش‌گران، این افزایش بتاهیدروکسی بوتیرات پلاسما را به مقدار مصرف بالای جیره آغازین ارتباط دادند که نشان‌دهنده توسعه شکمبه و شروع متابولیسم محصولات نهایی تخمیر توسط اپیتلیوم شکمبه می‌باشد [۱۲]. در مطالعه حاضر می‌توان کاهش بتاهیدروکسی بوتیرات در پلاسمای گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره حاوی روغن سویا را به میزان کاهش مصرف خوراک در این گوساله‌ها ارتباط داد (جدول ۲).

در آزمایش حاضر، غلظت پروتئین کل پلاسما در گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره حاوی روغن سویا در مقایسه با گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره بدون روغن سویا کم‌تر بود.

روش‌ها و سطوح تغذیه شیر، نوع خوراک جامد، نوع و سطح چربی مکمل، جایگاه و مدیریت گوساله و شرایط آب‌وهوا ارتباط داد.

اضافه کردن پنج درصد چربی فرآوری شده با نمک‌های کلسیمی به جیره گوساله‌های شیرخوار باعث کاهش هضم الیاف و سرعت رشد آن‌ها شد [۱۱]. در آزمایش دیگری، افزایش پروتئین خام جیره باعث افزایش رشد فراسنجه‌های اسکلتی گوساله‌های شیرخوار شد [۱۹]. افزایش مصرف خوراک جامد در گوساله‌ها باعث افزایش توسعه متابولیکی و فیزیکی در آن‌ها می‌شود [۲۰]. در آزمایش حاضر استفاده از سطوح متفاوت پروتئین خام سبب بهبود فراسنجه‌های رشد شد، اما از طرف دیگر افزایش مصرف روغن سویا سبب کاهش رشد گردید که می‌توان دلیل اصلی این تفاوت را تغییر در مصرف خوراک بیان کرد. سطح پروتئین خام متفاوت تأثیری بر مصرف خوراک نداشت، اما سطح روغن سویایی مصرفی سبب کاهش مصرف جیره آغازین شد (۴۹۰ گرم در برابر ۴۲۳ گرم مصرف جیره آغازین روزانه برای تیمارهایی که روغن سویا مصرف نکرده بودند در برابر تیمارهایی که روغن سویا مصرف کرده بودند) که به همین دلیل سطح انرژی تأمین‌شده برای حیوان که تابع خوراک مصرفی است کاهش یافته و سبب اختلال در رشد حیوان شد.

اثر سطح روغن سویا و پروتئین خام جیره بر غلظت فراسنجه‌های پلاسما و آنزیم‌های کبدی گوساله‌های شیرخوار در جدول (۴) آمده است. اثر متقابل سطح پروتئین خام جیره \times سطح روغن سویا بر غلظت گلوکز، بتاهیدروکسی بوتیرات، کلسترول کل، تریگلیسرید، پروتئین کل، آلبومین، نیتروژن اورهای، آنزیم‌های آسپارتات آمینوترانسفراز و آلانین آمینوترانسفراز پلاسما معنی‌دار نبود. در گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره بدون روغن سویا غلظت گلوکز، بتاهیدروکسی بوتیرات،

تولیدات دامی

جدول ۴. اثر سطح روغن سویا و پروتئین خام جیره بر فراسنجه‌های پلاسما و آنزیم‌های کبدی گوساله‌های شیرخوار

		روغن سویا				بدون روغن سویا					
<i>P-value</i>		SEM	روغن درصد	روغن سویا	پروتئین خام	SEM	روغن درصد	روغن سویا	پروتئین خام	SEM	روغن درصد
		روغن سویا	پروتئین خام	سویا	سویا	روغن سویا	پروتئین خام	سویا	سویا	روغن سویا	پروتئین خام
۰/۸۶	۰/۴۸	۰/۰۵	۴/۵۶	۹۵/۸	۹۳/۶	۱۰۵/۶	۱۰۰/۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱
۰/۴۵	۰/۴۶	۰/۰۱	/۰۱	۰/۱۱	۰/۱۰	۰/۱۶	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۱۶	۰/۱۴	۰/۱۴
۰/۹۶	۰/۷۳	۰/۰۲	۷/۸۹	۹۹/۲	۱۰۱/۵	۸۵/۰	۸۶/۶	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱
۰/۲۰	۰/۸۱	۰/۱۱	۰/۴۹	۲۶/۳	۳۱/۳	۲۵/۰	۲۱/۵	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱
۰/۹۱	۰/۱۸	۰/۰۲	۰/۲۴	۵/۴۸	۵/۲۰	۷/۰۸	۵/۷۳	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱
۰/۶۷	۰/۷۴	۰/۰۲۸	۰/۱۱	۳/۴۱	۳/۵۲	۳/۶۱	۳/۶۰	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱
۰/۸۶	۰/۰۴	۰/۰۲	۰/۸۰	۱۸/۲	۱۵/۸	۲۰/۷	۱۸/۶	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱
۰/۶۶	۰/۹۳	۰/۰۹۸	۰/۹۲	۳۳/۳	۳۱/۳	۳۱/۷	۳۳/۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱
۰/۲۹	۰/۳۵	۰/۰۹۵	۰/۱۱	۶/۳	۶/۲	۵/۲	۷/۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱

مشتقات پورینی ادرار و ساخت پروتئین میکروبی معنی‌دار نبود. دفع ادراری آلانتوئین در گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره‌های حاوی روغن سویا کمتر بود ($P < ۰/۰۵$). هم‌چنین مجموع مشتقات پورینی ادرار و به دنبال آن ساخت پروتئین میکروبی در گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره‌های حاوی روغن سویا تمایل به کاهش داشت ($P = ۰/۰۶$).

با مطالعه گوساله‌های آمیخته گزارش شد که میزان دفع آلانتوئین ادراری ارتباط معنی‌داری با مصرف خوراک دارد [۲۳]. در مطالعه حاضر، مصرف جیره آغازین در گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره‌های بدون روغن سویا در مقایسه با گوساله‌های تغذیه‌شده با جیره‌های حاوی روغن سویا بیشتر بود (جدول ۲)، که با بیشتر بودن مقدار دفع آلانتوئین در آن‌ها همراه بود. از چربی در تغذیه نشخوارکنندگان برای افزایش تراکم انرژی جیره استفاده می‌شود که گاهی با کاهش ساخت پروتئین میکروبی همراه بوده است، زیرا کربوهیدرات منع اصلی انرژی برای ساخت پروتئین به‌وسیله میکروارگانیسم‌های شکمبه می‌باشد و نمی‌توانند از چربی به عنوان منع انرژی استفاده کنند [۱۰].

این کاهش در پروتئین کل خون با افزایش چربی ممکن است به انتقال چربی در خون ارتباط داشته باشد. در نشخوارکنندگان چربی‌ها در خون به شکل لیپوپروتئین منتقل می‌شوند که به طور عمده در روده کوچک و کبد ساخته می‌شوند [۶]، که البته این مطلب برای انجام بحث در مورد گوساله‌های شیرخوار که شکمبه آن‌ها همانند نشخوارکننده بالغ به‌طور کامل توسعه نیافته است، باید همراه با احتیاط صورت گیرد و نیاز به پژوهش‌های گستردگرتری نیز وجود دارد. افزایش نیتروژن اورهای پلاسما در زمان تغذیه با جیره حاوی پروتئین خام زیاد را می‌توان به افزایش غلظت نیتروژن آمونیاکی در مایع شکمبه ارتباط داد [۱۹]. جیره‌های حاوی سطوح کم چربی ممکن است باعث افزایش هضم الیاف شوند، اما زمانی که سطح چربی افزایش پیدا می‌کند باعث کاهش مصرف خوراک و کاهش ابیقا نیتروژن می‌شود [۱۱]. اثر سطح روغن سویا و پروتئین خام جیره آغازین بر دفع مشتقات پورینی ادرار و ساخت پروتئین میکروبی در گوساله‌های شیرخوار در جدول (۵) آمده است. اثر متقابل سطح پروتئین خام جیره × سطح روغن سویا بر دفع

تولیدات دامی

اثر سطح روغن سویا و پروتئین خام جیره آغازین بر عملکرد رشد، فراسنجه‌های پلاسما و مشتقات پورینی ادرار گوساله‌های شیرخوار هلشتاین

جدول ۵. اثر سطح روغن سویا و پروتئین خام جیره بر دفع مشتقات پورینی ادرار و ساخت پروتئین میکروبی در گوساله‌های شیرخوار

مشتقات پورینی ادرار (میلی‌مول در روز)	روغن سویا						بدون روغن سویا						فراسنجه	
	روغن سویا			روغن سویا × پروتئین خام			روغن سویا			روغن سویا × پروتئین خام				
	SEM	۲۲ درصد	۱۹ درصد	SEM	۲۲ درصد	۱۹ درصد	SEM	۲۲ درصد	۱۹ درصد	SEM	۲۲ درصد	۱۹ درصد		
آلانتوئین	۰/۵۴	۰/۲۶	۰/۰۵	۰/۵۶	۵/۲۱	۴/۹۳	۷/۵۱	۵/۶۲						
اسید اوریک	۰/۹۰	۰/۶۰	۰/۹۸	۰/۰۱	۰/۱۶	۰/۱۴	۰/۱۵	۰/۱۴						
مجموع مشتقات پورینی	۰/۵۵	۰/۲۴	۰/۰۶	۰/۶۴	۵/۳۶	۵/۰۷	۶/۶۷	۵/۷۶						
ساخت پروتئین میکروبی (گرم در روز)	۰/۵۵	۰/۲۴	۰/۰۶	۴/۶۵	۲۸/۷۰	۲۷/۱۳	۳۵/۶۸	۳۰/۸۲						

نیز اشاره گردید، مقایسه نتایج آزمایش حاضر با نتایج مربوط به نشخوارکنندگان بالغ که سطح ساخت پروتئین میکروبی در آنها بهدلیل توسعه کامل شکمبه در سطح بیشتری می‌باشد باید با احتیاط بیشتری صورت گیرد. به طورکلی، نتایج این آزمایش نشان داد که استفاده از روغن سویا در سطح سه درصد سبب کاهش مصرف جیره آغازین، کاهش فراسنجه‌های رشد و مشتقات پورینی دفع شده از طریق ادرار شد. در هر حال به نظر می‌رسد با توجه به اینکه افزایش سطح پروتئین خام جیره آغازین سبب بهبود ارتفاع هیپ در گوساله‌های شیرخوار شد، اما با در نظر گرفتن عدم وجود اثر متقابل بین سطح روغن سویا و سطح پروتئین خام مصرفی، افزایش سطح پروتئین خام جیره آغازین از ۱۹ به ۲۲ درصد نتوانست اثرات منفی روغن سویا بر عملکرد رشد و ساخت پروتئین میکروبی در گوساله‌های شیرخوار را جبران نماید.

تشکر و قدردانی

از همکاری پرسنل محترم گاوداری کشت و صنعت زرین‌خوشة، تشکر و قدردانی می‌گردد.

تعارض منافع

هیچ‌گونه تعارض منافع توسط نویسندهان وجود ندارد.

نتایج مطالعه حاضر نیز نشان داد که افزایش سطح چربی تأمین شده توسط روغن سویا می‌تواند بر فعالیت میکروب‌ها تأثیر منفی گذاشته و ساخت پروتئین میکروبی را کاهش دهد. در حقیقت، جایگزینی روغن سویا که به جای ذرت صورت گرفته است سبب کاهش بخشی از کربوهیدرات‌سهله‌الهضم شده و در نهایت تأثیر منفی بر رشد میکروبی داشته است.

مقدار پورین‌ها در خوراک‌های نشخوارکنندگان کم است و این مقدار کم پورین‌ها نیز در شکمبه طی تخمیر باکتریایی تجزیه می‌شوند، بر همین اساس اسیدهای نوکلئیک که شکمبه را ترک می‌کنند به طور عمده منشأ میکروبی دارند. بخش مهمی از پورین‌ها جذب و بعد از تجزیه به شکل مشتقات پورینی از طریق ادرار دفع می‌شوند. در حیوانات نشخوارکننده، آلانتوئین مهم‌ترین محصول کاتابولیسم پورین‌ها است که از طریق ادرار دفع می‌شود [۲۴]. در مطالعه حاضر تغذیه جیره‌های حاوی روغن سویا باعث کاهش ساخت پروتئین میکروبی در گوساله‌ها شده است، که با کاهش دفع مشتقات پورینی ادرار همراه بوده است. کاهش ساخت پروتئین میکروبی را می‌توان به کاهش در جمعیت باکتریایی شکمبه در اثر تغذیه روغن زیاد ارتباط داد [۱۴]. به طورکلی، داده‌های ساخت پروتئین میکروبی در گوساله‌های شیرخوار بسیار محدود است، اما در هر حال همان‌گونه که در بخش قبلی

تولیدات دامی

منابع مورد استفاده

1. Allen MS (2000) Effects of diet on short-term regulation of feed intake by lactating dairy cattle. *Journal of Dairy Science*, 83: 1598-624.
2. AOAC (2000) Official Methods of Analysis: (17th ed.) AOAC, Washington, DC.
3. Bahrami-Yekdangi H, Khorvash M, Ghorbani GR, Alikhani M, Jahanian R and Kamalian E (2014) Effects of decreasing metabolizable protein and rumen-undegradable protein on milk production and composition and blood metabolites of Holstein dairy cows in early lactation. *Journal of Dairy Science*, 97: 3707-3714.
4. Baldwin RL, McLeod VKR, Klotz JL and Heitmann RN (2004) Rumen development, intestinal growth and hepatic metabolism in the pre- and post-weaning ruminant. *Journal of Dairy Science*, 87: E55-E65.
5. Brown EG, VandeHaar MJ, Daniels KM, Liesman JS, Chapin LT, Keisler DH and Weber Nielsen MS (2005) Effect of increasing energy and protein intake on body growth and carcass composition of heifer calves. *Journal of Dairy Science*, 88: 585-594.
6. Chandler PT, Kesler EM, McCarthy RD and Johnston RP (1968) Effects of dietary lipid and protein on growth and nutrient utilization by dairy calves at ages 8 to 18 weeks. *Journal of Nutrition*, 95: 452-460.
7. Chen XB and Gomes MJ (1992) Estimation of microbial protein supply to sheep and cattle based on urinary excretion of purine derivatives: An overview of technical details. International Feed Research Unit, Occasional Publ. Rowett Research Institute, Aberdeen, United Kingdom.
8. Cruywagen CW, Lategan EL and Hoffman LC (2003) The effect of rumen inert fat supplementation and protein degradability in starter and finishing diets on veal calf performance. *South African Journal of Animal Science*, 33: 255-267.
9. Dennis TS, Suarez-Mena FX, Hill TM, Quigley JD, Schlotterbeck RL and Lascano GJ (2017) Short communication: Effect of replacing corn with beet pulp in a high concentrate diet fed to weaned Holstein calves on diet digestibility and growth. *Journal of Dairy Science*, 101: 408-412.
10. Evans JD and Martin SA (2000) Effects of thymol on ruminal microorganisms. *Current Microbiology* 41: 336-340.
11. Fallon RJ, Williams PEV and Innes GM (1986) The effects of feed intake, growth and digestibility of nutrients of including calcium soaps of fat in diets for young calves. *Journal Animal Feed Science and Technology*, 12: 103-115.
12. Ferreira LS, Bittar CMM (2011) Performance and plasma metabolites of dairy calves fed starter containing sodium butyrate, calcium propionate or sodium monensin. *Journal of Animal Science*, 5: 239-245.
13. Ghasemi E, Azad-Shahraki M and Khorvash M (2017) Effect of different fat supplements on performance of dairy calves during cold season. *Journal of Dairy Science*, 100: 1-10.
14. Ghorbani H, Kazemi-Bonchenari M, HosseiniYazdi M and Mahjoubi E (2020) Effects of various fat delivery methods in starter diet on growth performance, nutrient digestibility and blood metabolites of Holstein dairy calves. *Journal Animal Feed Science and Technology*, 262:114429.
15. Gonthier C, Mustafa AF, Ouellet DR, Chouinard PY, Berthiaume R and Petit HV (2005) Feeding micronized and extruded flaxseed to dairy cows: Effects on blood parameters and milk fatty acid composition. *Journal of Dairy Science*, 88: 748-756.
16. Hill SR, Hopkins BA, Davidson S, Bolt SM, Diaz DE, Brownie C, Brown T, Huntington GB and Whitlow LW (2009) The addition of cottonseed hulls to the starter and supplementation of live yeast or mannanoligosaccharide in the milk for young calves. *Journal of Dairy Science*, 92: 790-798.
17. Hill TM, Bateman HG, Aldrich JM and Schlotterbeck RL (2011) Impact of various fatty acids on dairy calf performance. *Professional Animal Science*, 27: 167-175.
18. Kazemi-Bonchenari M, Falahati R, Poorhamdollah M, Heidari R and Pezeski A (2018) Essential oils improved weight gain, growth and feed efficiency of young dairy calves fed 18 or 20% crude protein starter diets. *Journal Animal Physiology and Animal Nutrition*, 102: 652-661.

تولیدات دامی

دوره ۲۳ ■ شماره ۲ ■ تابستان ۱۴۰۰

19. Kazemi-Bonchenari M, Mirzaei M, Jahani-Moghadam M, Soltani A, Mahjoubi E and Patton RA (2016) Interactions between levels of heat-treated soybean meal and prilled fat on growth, rumen fermentation, and blood metabolites of Holstein calves. *Journal of Animal Science*, 94: 4267-4275.
20. Khan MA, Lee HJ, Lee WS, Kim HS, Ki KS, Hur TY, Suh GH, Kang SJ and Choi YJ (2007) Structural growth, rumen development, and metabolic and immune responses of Holstein male calves fed milk through step-down and conventional methods. *Journal of Dairy Science*, 90: 3376-3387.
21. Kheirabadi Sh, Dehghan Banadaki M and GakjKhanlo M (2017) Effects of nutrition of different fat sources on growth performance, blood and ruminal parameters of Holstein male calves. *Iranian Journal of Animal Science*, 48: 29-37. (In Persian)
22. NRC (2001) Nutrient requirements of dairy cattle. 7th rev. ed. Natl. Acad. Sci., Washington, DC.
23. Singh M, Sharma K, DuttaN, Singh P, Verma AK and Mehra UR (2007) Estimation of rumen microbial protein supply using urinary purine derivatives excretion in crossbred calves fed at different levels of feed intake. *Journal of Animal Science*, 20: 1567-1574.
24. Tahmasbi AM, Heidari Jahan Abadi S and Naserian AA (2014) The effect of 2 liquid feeds and 2 sources of protein in starter on performance and blood metabolites in Holstein neonatal calves. *Journal of Dairy Science*, 97: 363-371.
25. Ueda K, Ferlay A, Chabrot J, Loor JJ, Chilliard Y and Doreau M (2003) Effect of linseed oil supplementation on ruminal digestionin dairy cows fed diets with different forage: concentrate ratios. *Journal of Dairy Science*, 86: 3999-4007.

تولیدات دامی

دوره ۲۳ ■ شماره ۲ ■ تابستان ۱۴۰۰